

SOMNIS PROPOSATS

Pochola

En una illa, petita però immensa, dins un dels seus pobles, Sa Pobla, ens trobam amb una nina que es nomia Núria Sastre Ramis. Tenia 14 anys i vivia amb els seus pares: Maria i Rafel. Tenia els cabells rossos, amb ulls blaus fluix, la pell molt clara i els llavis carnosos. Les seves galtes eren molt suaus i tenia una veu molt aguda. Era molt amable, bastant forta i baixeta. El que més li agradava era dormir, llegir, escriure, cuinar, ballar, cantar i disfressar-se de geganta. Però, amb això darrer, els seus pares sempre li deien que es deixés de tonteries, que no arribaria a res. Però na Núria no abandonava el que li agradava.

Un dia es va proposar que arribaria a participar a una colla de gegants. Així que va començar a construir una geganta, per algun dia treure-la de passeig pel poble. Pensava que així alguna colla la veuria i la convidaria a participar.

Cada dia construïa un tros, però sense que es seus pares se n'adonessin del que feia. Fins que un dia na Núria va acabar de construir la seva geganta. Com li pareixia poca cosa, va decidir fer un gegant més d'amagades. Després de un temps el va acabar.

Amb els seus dos gegants va fer el que s'havia proposat: sortir al carrer. El 12 de Març del 1975 na Núria va treure al carrer els seus 2 gegants, que els va posar de nom Maria i Rafel, com es seus pares. Quan els seus pares es varen adonar que la seva filla havia fet 2 gegants tota sola es varen quedar al·lucinats, així que varen decidir veure-la. La geganta la duia na Núria i per dur el gegant, va demanar ajuda al seu cosí Jaume. Tota la gent de es poble va anar ràpid a donar-li l'enhorabona i comentaven “Wow! estàs a una colla de gegants?”

Na Núria es va posar a pensar. I si creava ella una colla? Després de pensar-ho una estona, va respondre “Sí,estic a la meva, i es diu *Somnis proposats*”

Després d'un any, na Núria va decidir començar a dur a terme la seva idea de fer una colla de gegants. Va comprar un local molt gros. Després va demanar ajuda al seu cosí

Jaume per fer-ho. En Jaume va decorar el local i na Núria va fer uns cartells per publicitar la colla, per si la gent s'hi volia apuntar.

Després d'un mes, la colla de na Núria i en Jaume es va fer molt famosa. Nins, nines, joves i fins i tot adults hi participaven. Els nins d'entre 4 a 6 anys duien caparrots, els adolescents de entre 7 a 19 anys duien gegantons i els joves i grans d'entre 20 a més de 50 anys, els gegant. Els nins i nines es divertien molt. Feien moltes coses: cantaven, jugaven i construïen caparrots, gegantons i gegants.

Cada vegada la colla Somnis proposats es feia més gran. Cada 17 de novembre els treien a passejar. A na Núria, encara que fos tant jove, li encantava el seu treball perquè sempre es divertia.

La història de na Núria es va estendre per tota Mallorca, sobretot per Sa pobla. Na Núria se sentia molt orgullosa del que havia aconseguit. Va continuar durant molts d'anys organitzant colles, fent tallers i repartint alegria, i ensenyant que qualsevol somni proposat, es pot fer realitat.

Així és que avui en dia encara xerren de na Núria, la nina de 14 anys que va construir 2 gegants: na Maria i en Rafel.